

Kormeghatározás

Hát

*– valószínűleg ostobaságból – nem tudtam
lezárni történeteket – korokat.*

Ezért

*gyerek, kamasz, pluszkorú vagyok,
egyszerre koros kortalan.*

Mint

*aki ráógumiba ül és ragad élete buszülésén
a rohanó tájakat ámulva.*

De

*mindig itt örvénylenek velem helyzetek,
fél-tekintettel, félkörvonallal.*

Akár

*az egyenes útvonalat
felülírva – alulkeringve – halálhinta.*

Így

*mi lesz a vége – kíváncsian rettegek:
végzetes baleset, mégis-megérkezés? –*

Haiku

*A zöld levélen
a villogó fehér él
hosszúkás templom.*

Csillárok

*De mire emlékeznek a csillárok?
Nem árulják el. Alattomosak.
Érkezik egy arc. Alátűnik.
Megjegyzik, nem felejtenek.
Elraktározzák fémtartójukban,
gömbjükben, az égőt tartóban.
Villanykörte? Ugyan! Tekintet mindegyik.
A csillárok. A kopottak. A csiricsárék.
Az áruházi szabványosak.
Összebeszélnek a hátunk mögött.
A fejük felett. Csak mondják,
egyre mondják a végtelen névsort.
Nem vesszük észre, a mennyezetről
aláereszkedő arany pókhálójukban,
figyelik, hogy marjuk egymást.
Nemsokára felfalnak minket.
Csillámló szőrös csápjaiuk végén
az ítélet gyertyái világolnak.*

TVERDOTA GYÖRGY

AZ ANYAG GYERMEKEI

A város peremén elemzése

Régóta készülök ennek a versnek az elemzésére. Mindmáig nem éreztem magamat eléggé felkészültnek ahhoz, hogy sikeresen megbirkózzam a feladattal. Az 1930 és 1937 között írt prózai művei kritikai kiadása elkészítése eredményeként a költő gondolkodástörténetéről kialakult képem alapján úgy érzem, elhárult ez az akadály. Legfőbb ideje, hogy József Attila egyik legfontosabb, arculatot meghatározó, elemzési szinten meglehetősen mostoha sorsú műve általánosabb figyelemben részesüljön. Némi aktualitást ad a munkának az a Marx születése kétszázadik évfordulója kapcsán hazánk vezető politikai körei által folytatott méltatlan és hisztérikus támadássorozat a gondolkodó ellen, amely azt mutatja, hogy a vagyon gyűjtögetésébe belefeledkezett, ellenérdekelt felek még mindig